

رسول الله صلى الله عليه وسلم يك ماه بعد از ركوع قنوت خواند و در آن عليه قبایلی از بنی سلیم دعا می کرد.

از عاصم روایت است که می گوید: از انس رضی الله عنه در مورد قنوت سوال کردم، وی گفت: قبل از ركوع است؛ گفتم: فلانی گمان می کند که تو گفתי بعد از ركوع است؟ انس گفت: دروغ گفته است؛ سپس برای ما روایت نمود که رسول الله صلى الله عليه وسلم يك ماه بعد از ركوع قنوت خواند و در آن عليه قبایلی از بنی سلیم دعا می کرد. انس می گوید: رسول الله صلى الله عليه وسلم چهل یا هفتاد نفر از قاریان را به سوی مردمانی مشرک فرستاد اما آنها به این تعداد از صحابه حمله کردند و آنان را کشتند؛ و این درحالی بود که بین آنها و رسول الله صلى الله عليه وسلم عهد و پیمان بود. ایشان را ندیدم که عليه کسانی چون آن مشرکان خشمگین باشد یا ایشان را ندیدم که بر کسی چون قاریان مذکور غمگین و ناراحت باشد.

[صحيح است] [متفق عليه]

حدیث مذکور مشروعیت قنوت خواندن در نوازل را بیان می کند و اینکه قنوت بعد از برخاستن از ركوع است و دلیل آن عمل رسول الله صلى الله عليه وسلم می باشد که وقتی بنی سلیم عهد و پیمان خود با مسلمانان را با کشتن هفتاد یا چهل تن از قاریانی نقض کردند که رسول الله صلى الله عليه وسلم آنها را به سوی بنی سلیم فرستاده بود، بعد از ركوع به مدت يك ماه قنوت خوانده و عليه آنها دعا نمود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10932>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

